

ZÁSOBNÍK SPOLEČNÝCH HER

HRAJEME SI SE SVATÝMI

V těchto podzimních dnech si můžeme na společných setkáních připomenout radost svatých, lidí, jejichž život byl naplněný Boží láskou.

SV. FRANTIŠEK

„František si hrál a mluvil s bažantem a cvrčkem a tak chválil Pána.“ (bratr Salimbene)

Na zem položíme co nejvíce obrázků nejrůznějších zvířat, bažantů a cvrčků ale mezi nimi musí být více. Děti rozdělíme do dvou skupin, na bažanty a cvrčky. Na náš pokyn pak mají tři minuty na to, aby:

1. Sesbíraly co nejvíc obrázků zvířete své skupiny.
2. Sesbíraly co nejvíc obrázků druhé skupiny.
3. Sesbíraly co nejvíc obrázků jakýchkoliv zvířat kromě obrázků bažantů a cvrčků.

MATKA TEREZA

„Já jsem jako malá tužka v Boží ruce. A On píše.“

Varianta 1. Děti sedí před tabulí nebo velkým papírem. Jedno z nich má zavázané oči a v ruce křídlo nebo tužku. Jiné dítě se stane kreslířem: potichu si přečte název nebo prohlédne obrázek věci, který mu katecheta ukáže, pak vezme za ruku s tužkou toho, kdo má zavázané oči, a danou věc pomalu maluje. Ostatní hádají, co to je; ten, kdo uhodne, se stane kreslířem, který zvolí, kdo z dětí bude mít zavázané oči a bude jeho „tužkou“.

Varianta 2. Při těžší variantě má dítě s tužkou rovněž zavázané oči a ostatní mu (podle ukázaného slova nebo obrázku) diktují, co má kreslit: kruh, čáry, směr doprava, doleva atd.; nesmí se samozřejmě překřikovat. Když děti skončí, kreslíř si sundá šátek a zkouší uhodnout, co vytvořil.

Varianta 3. Všechny děti mají zavázané oči a diktuje katecheta jako ve variantě 2. Vítězí ten, kdo po dokreslení nejrychleji uhodne, co vytvořil.

DON BOSCO

„Hrajte si, skákejte, hlavně nehřešte!“

Pustíme hlasitě hudbu a všechny děti při ní skáčou snožmo. Pak hudbu zastavíme a jmenujeme jedno dítě, které má tři skoky (v těžší variantě např. po jedné noze) na to, aby se dotklo nanejvýš tří lidí. Chycení si sednou na jednu ze židlí po obvodu místnosti. Znovu pak pustíme hudbu a akci opakujeme podle počtu účastníků 2x až 3x. Poslední ve hře zvítězí a bude v dalším kole chytat.

PIER GIORGIO FRASSATI

„Ty se mě ptáš, jestli jsem veselý? A jak bych mohl nebýt! Smutek by měl být vymazán z křesťanské duše!“

Připravíme si pět lístků (např. formátu A5) s usměvavými smajlíky a pět se smutnými a připevníme je např. gumičkou na prázdné plastové lahve.

Varianta 1. Děti rozdělíme do dvou skupin a lahve postavíme na stůl asi pět metrů od obou skupin. Děti z první skupiny se pak snaží co nejrychleji trefit lahve se smutnými smajlíky papírovými koulemi. Pokud ale trefí lahev s veselým smajlíkem, pak jeden ze skupiny musí vyběhnout, tuto láhev opět postavit na stůl a zároveň přinést míček. Hráči nesmí házet dál, dokud se „stavěč“ nevrátí (míčky jim dává katecheta). Vítězí skupina s kratším časem, v němž smutné smajlíky vystřílela.

Varianta 2. Děti hrají jako jedna skupina. Katecheta lahve rozestaví v prostoru a děti postupně sestřelují smutné smajlíky jako v minulé hře. Důležitý je ale počet hodů – musí to zvládnout s co nejmenším počtem míčků. Když úkol dokončí, lahve se přeskupí tak, aby byly u sebe blíž, a bylo je tedy těžší zasáhnout. Hrajeme tak dlouho, dokud to děti baví a jsou schopny svůj výkon zlepšit.

Překlad a úpravy z Dossier Catechista 2/2017 – 2018 David Žofák a Lenka Jeřábková.